

føre for de pågældendes regning kunne bestemme, at arbejdet skal udføres af ejerne af de tilgrænsende grunde efter reglerne i § 57.

Overensstemmende med reglerne i § 8, stk. 5, i den københavnske gadelov og de tilsvarende regler i vejvedtægterne; foreslås der i *stk. 3-4* givet regler om, at kommunen efter overenskomst med grundejerne helt eller delvis kan overtage den fremtidige istandsættelse og vedligeholdelse af en privat fællesvej for lodsejernes regning, og at en sådan overenskomst er bindende for samtlige lodsejere, hvis en kvalificeret majoritet af disse går ind for ordningen.

Til § 62: (udkast § 41).

Såfremt istandsættelses- eller vedligeholdelsesarbejder udføres ved foranstaltning af de enkelte grundejere, hver ud for sin ejendom, opstår der ikke noget problem om fordelingen af udgifterne ved de pågældende arbejder. Et sådant problem opstår derimod, hvis istandsættelsen eller vedligeholdelsen bliver udført som et *samlet arbejde*. Den københavnske gadelov og mange vejvedtægter indeholder ikke bestemte kriterier for, hvorledes disse udgifter skal fordeles mellem lodsejerne. Mange kommuner har imidlertid anvendt de samme fordelingsregler, som i vejvedtægten er fastsat for fordeling af vejbidrag til offentlige veje, og ministeriet for offentlige arbejder har i flere klagesager henvist kommunerne til at bruge denne fremgangsmåde. Nogle vejvedtægter er udformet overensstemmende hermed. Da denne praksis forekommer hensigtsmæssig, foreslås den direkte lovfæstet i *stk. 1*, således at fordelingsreglerne i lovgivningen om grundejerbidrag til offentlige veje, skal anvendes. Undtagelse foreslås dog gjort hvis andet følger af servitutbestemmelser eller lignende. Selv om en privat fællesvej er anlagt som en facadeløs stamvej vil ejerne af de tilgrænsende ejendomme desuagtet skulle betale til vejens vedligeholdelse m. v. Også med hensyn til kommunens adgang efter *stk. 2* til at medregne administrationsudgifter ved de af kommunen udførte arbejder, henvises til lovgivningen om vejbidrag.

I lighed med reglerne i den nu ophævede lov nr. 90 af 23. marts 1932 (men i modsætning til den københavnske gadelov, der ikke har tilsvarende regler) foreslås der i *stk. 3* givet udtrykkelig regler om afdragsmæssig tilbagebetaling af lån, som kommunen stiller til rådighed for lodsejerne til udførelse af samlede istandsættelses- eller vedligeholdelsesarbejder, eller som kommunen garanterer for. Det understreges herved, at det kan være en kommunal opgave enten selv at yde lån til eller garantere for lån til sådanne arbejder. Afdragstiden foreslås sat

til indtil 20 år. Tilsvarende foreslås for udgifter til de ved kommunens egen foranstaltning udførte arbejder.

Kapitel 11. Forskellige bestemmelser.

Til § 63: (udkast § 8, stk. 2).

§ 63 svarer til § 6 i lov nr. 315 af 18. juni 1969 om by- og landzoner. Bestemmelsen er dog ikke som i zonenloven begrænset til landzoner, men vil formentlig ikke mindst få betydning i disse områder. Man har imidlertid fundet, at bestemmelsen ville få et for snævert anvendelsesområde, hvis den var begrænset hertil.

Til § 64: (udkast § 18, stk. 5, sidste pkt., § 25, stk. 4, 1. pkt., § 33, stk. 3, sidste pkt.).

I overensstemmelse med gældende vejlovgivning foreslås det udtalt udtrykkeligt i § 64, at vedkommende kommune skal afholde erstatningerne til grundejere, der rammes af sådanne dispositioner foretaget i henhold til loven om private fællesveje, som ifølge lovforslaget skal medføre erstatning.

Det er ikke hermed tilsigtet at gøre nogen ændring i byggelovens bestemmelser om retningsplaner og udretningsplaner. Efter disse bestemmelser afgøres det i den enkelte plan (d. v. s. enten ved enighed mellem alle implicerede eller ved beslutning af reguleringskommissionen og med sædvanlig rekurs til domstolene), hvem der skal afholde de med planens gennemførelse forbundne udgifter, herunder eventuelle erstatningsbeløb til private grundejere. Det vil efter disse bestemmelser være muligt at pålægge grundejere, som opnår økonomisk fordel af den pågældende disposition på bekostning af andre grundejeres stilling, at udrede erstatning.

Til § 65: (udkast § 42).

Bestemmelsen i den københavnske gadelovs § 11 giver kommunen hjemmel til at inddrive skyldige beløb med renter ved udpantning med fortrinsret som for kommunale skatter. Tilsvarende regler findes i vejvedtægterne.

I nogle vejvedtægter er der tillige givet fortrinsret og udpantningsret for krav, kommunen har fået ved indfriet kaution for grundejernes forpligtelser efter vejvedtægten, da kommunerne ikke sjældent påtager sig sådanne kautionsforpligtelser i stedet for selv at yde lån til de pågældende arbejder. Overensstemmende med et af kærnerforeningen fremsat ønske foreslås denne bestemmelse udtrykkeligt lovfæstet. Den foreslåede bestemmelse stemmer i øvrigt med hidtidig retstilstand. De tilfælde, hvor der efter lovforslaget kan blive tale om